

stantibus temporis deinde si per durationem solum intelligatur retinere idem esse in sequenti instanti, quod in præcedenti habuit, hoc etiam sensu, Deus dici potest vt duret, quomodo manifestum est, cum ipse totus in hoc instanti sit, sicut totus fuit idem inuariatus in præcedenti, & idem ab æterno fuit, & in æternum est, & erit.

37 Obijcies contra allatam temporis definitionem supra iam in hac lect. 1. no 3. si tempus esset numerus motus secundum prius & posterius, primum mobile esset mensura sui ipsius; at hoc inconueniens est; ergo &c. minor patet, quia tempus identificatur cum motu primi mobilis, igitur si tempus est mensura motus est mensura sui ipsius.

Respondeo, distinguo maiorem, secundum eandem formalitatem, nego maiorem; secundum diuersam formalitatem, concedo maiorem; vnde si implicat primum, non implicat secundum, quod est minoris propositionis solutio, & si identificantur tempus & primum mobile entitatiue, non identificantur formaliter, quod mihi satis est vt negare possim vltimam consequentiam, nam non esset idem, mensura, & mensuratum formaliter, si entitatiue.

38 Conditiones temporis, prout nostra mensura est, assigno, quas sunt tres, prout tempus in ratione mensurae consideratur, prima est, quod sit aliquo modo indivisibilis, videlicet vt mensura est; quia vt talis est principium rei mensurabilis, secunda conditio est, vt sit notior re mensurata, tertia conditio est, vt sit inuariabilis hæc de conditionibus mensure temporaneæ, & aliarum mensurarum.

Primum sumitur pro ætate diuturna, sic senes longevi dicuntur, & sic æternitas etiam vocari potest æuum, propriissime verò æuum rerum naturalium vera duratio dicitur, videlicet earum, quæ natura sunt incorruptibiles, quantum respectu primæ causæ corruptibiles sunt, vt est anima rationalis & angelus, cælum &c. vnde meo iudicio æuum est quædam media duratio inter tempus & æternitatem; est ergo tempus duratio motus successiuis æternitas est existentia indivisibilis Dei, æuum est duratio rerum permanentium naturaliter incorruptibilium, hæc de tempore reali.

40 Quid digendum sit de tempore imaginario dicam breuiter. vnde noto primo, quod negationes rerum a loco absolutarum, aquæ, ignis &c. sunt in loco per negationes vocationum illarum rerum, & earum negationes item per negationes